

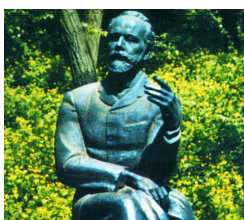

ГНЕЗДИЛОВ Василь Георгійович (14. 01. 1922, с.

Нижній Реут, нині Курської обл., РФ — 08. 05. 1999, Київ) — архітектор і скульптор. Заслужений архітектор УРСР (1980). Державна премія України імені Тараса Шевченка (1979). Закін. Київський художній інститут (1956; викл. [В. Заболотний](#)). Спроектував ландшафт. парк у Черкасах (1967); архіт. частини: монумента на честь 300-річчя возз'єднання України з Росією у м. Переяслав-Хмельницький Київ. обл. (1961), мемор. комплексу Вічної Слави у Луцьку (1977, співавт.), пам'ятників — Т. Шевченку в Італії (Палермо) (1951), О. Пушкіну (1962), М. Лисенку (1965), Г. Сковороді (1976; усі — у Києві), декабристам, О. Пушкіну, П. Чайковському у м. Кам'янка Черкас. обл. (усі — 1970), віце-адміралу В. Корнілову в Севастополі (1985, співавт.), Ярославу Мудрому в м. Біла Церква (1985), М. Коцюбинському у Вінниці (1989, співавт.), захисникам Києва побл. смт Баришівка Київ. обл. (1991), Б. Хмельницькому, І. Кривоносу, І. Богуну в м. Жовті Води Дніпроп. обл. (1992).

[М. Г. Лабінський](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Гнездилов Василь Георгійович / М. Г. Лабінський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30661>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).